

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **GREENSTAR STAV s. r. o.**
Rybná 716/24, 110 00 Praha
zastoupen Mgr. Martinem Hofmanem, advokátem,
sídlem Solná 447/27, 746 01 Opava

proti
žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**
Kolářská 451/13, 746 01 Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2020, č. j. 722/1.30/20-7, ve věci
přestupku proti zákonu o zaměstnanosti,

takto:

- I. Rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 30. 6. 2020, č. j. 722/1.30/20-7, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce, Mgr. Martina Hofmana, advokáta, sídlem Solná 447/27, 746 01 Opava.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou soudu dne 1. 9. 2020 se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 30. 6. 2020, č. j. 722/1.30/20-7, (dále jen „napadené rozhodnutí“) kterým bylo k žalobcovu odvolání částečně změneno, v hlavním však potvrzeno rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj se sídlem v Ostravě (dále jen „orgán prvního stupně“) ze dne 18. 11. 2019, č. j. 15091/10.30/19-11, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl žalobce uznán vinným spácháním přestupku dle ust. § 140 odst. 1 písm. b) z. č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoZ“), kterého se dopustil tím, že zprostředkoval zaměstnání bez povolení. Za tento byl žalobci uložen správní trest pokuty ve výši 60 000 Kč.

Přednesy stran

2. Žalobce v žalobě předně uvedl, že se nezákonného jednání nedopustil, neboť pro žádnou fyzickou osobu, která se uchází o zaměstnání, toto nevyhledával a rovněž ani nevyhledával zaměstnance pro zaměstnavatele, který hledá nové pracovní síly. Žalobce nebyl v přímém kontaktu s žádnou fyzickou osobou, nýbrž pouze s jednatelem společnosti Incotexs Stavby s. r. o., v likvidaci (dále jen „Incotexs“), kterému předával informace o počtu pracovníků nezbytných na stavbě. Ze skutečnosti, že jmenovaným cizincům občas přidělil práci zaměstnanec společnosti POZEMSTAV Prostějov, jenž však nebyl v žádném vztahu se žalobcem, pak nelze porušení zákona dovodit.
3. Druhým žalobcem uplatněným žalobním bodem bylo, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, zejména, že v průběhu celého správního řízení nezjistil a ani nezkoumal, jaký vztah měli jmenovaní cizinci se společností Incotexs. Není tudíž zřejmé, zda tito cizinci byli v pracovním poměru, popř. zda ve vztahu ke společnosti Incotexs vystupovali jako osoby samostatně výdělečně činné. Pokud jmenovaní cizinci vystupovali jako zaměstnanci společnosti Incotexs, je pojmově vyloučeno, aby žalobce vyhledával zaměstnání pro fyzickou osobu, která se o práci uchází.
4. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl k první uvedené námitce, že se správní orgány zevrubně zabývaly charakterem smluvních vztahů žalobce a především pak jeho faktickým jednáním, přičemž žalovaný nemůže než uzavřít, že v daném případě byla faktická činnost žalobce uzavřenými smlouvami toliko zastřena. K druhé žalobní námitce žalovaný uvedl, že ze skutečností zjištěných v řízení ničeho nenasvědčovalo tomu, že by řešení cizinci byly zaměstnanci společnosti Incotexs, natož pak, že by tito, dle slov žalobce, ve vztahu k této společnosti vystupovali jako OSVČ.

Posouzení věci soudem

5. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného, tedy ke dni 30. 6. 2020 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Zdejší soud se nejprve musel zabývat tím, zda napadené rozhodnutí umožňuje přezkum v mezích žalobních bodů. Jelikož pak první žalobní bod míří proti závěru, že žalobce spáchal jemu za vinu kladený skutek, zabýval se soud tím, jestli jsou závěry správních orgánů v tomto ohledu přezkoumatelné.
7. Podle ustanovení § 140 odst. 1 písm. b) ZoZ ve spojení s ustanovením § 14 odst. 1 písm. a) ZoZ: „Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se přestupku dopustí tím, že zprostředkuje zaměstnání bez povolení nebo jiným způsobem poruší při zprostředkování zaměstnání tento zákon nebo dobré mravy.

Zprostředkováním zaměstnání se rozumí vyhledání zaměstnání pro fyzickou osobu, která se o práci uchází, a vyhledání zaměstnanců pro zaměstnavatele, který hledá nové pracovní síly.“

8. Podle ustanovení § 68 odst. 3 z. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“) se v odůvodnění „*uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí*“ (podtržení zde i dále provedl zdejší soud).
9. K významu tohoto ustanovení se vyjádřil ve svém rozsudku výstižně Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 14. 4. 2016, č. j. 11 A 106/2013 – 31 „*[p]odle tohoto ustanovení obsahem odůvodnění rozhodnutí má být rozbor a hodnocení podkladů rozhodnutí, kdy správní orgán musí uvést, jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil. Nepostačuje tak, aby správní orgán uvedl pouhý soupis podkladů, ale musí uvést, jakým způsobem tyto podklady hodnotil, jaký přikládal jednotlivým podkladům význam a proč činil právě tak. Dále musí správní orgán uvést, jakými úvahami se řídil při výkladu právních předpisů, které na rozhodovanou věc aplikoval a na jejichž základě rozhodnutí vydával. Nepostačuje pouhá rekapitulace právních předpisů a jejich jednotlivých ustanovení. Je třeba uvést konkrétní důvody, proč byly aplikovány právě dané právní předpisy a proč byly aplikovány způsobem, který vedl k výslednému rozhodnutí. V odůvodnění správního rozhodnutí musí správní orgán rovněž uvést, jakým způsobem se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (viz VEDRAL, Josef. Správní řád: komentář. 2. aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Ivana Hexnerová - Bova Polygon, 2012). Z odůvodnění musí plynout vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo nepřezkoumatelným, neboť by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle.“*
10. Napadené rozhodnutí stran odůvodnění závěrů o tom, že byl žalobcem přestupek spáchán, obsahuje předně uvedení ustanovení, které měl žalobce porušit, a odkaz na hodnocení důkazů oblastním inspektorátem práce a vyjádření oblastního inspektorátu práce k němu, kdy rozhodnutí správních orgánů tvoří jeden celek. Po uvedeném pokračuje žalovaný následujícím textem: „*[p]okud obviněný namítá, že byl ve vztahu toliko se společností Incotexs Stavby s tím, že této pouze sděloval, kolik osob potřebuje na stavbu, a to podle druhu a množství objednané práce, odvolací orgán předně konstatuje, že již samotný předmět smlouvy o dílo, která byla uzavřena mezi obviněným a společností Incotexs Stavby považuje odvolací orgán za značně neurčitý a široký, když se zde mělo jednat o „Dokončovací práce na stavbách cela Česka Republika“. Ze sdělení cizinců (...) pak vyplývá, že těmto přiděloval práci zaměstnanec společnosti Pozemstav Prostějov a. s. s tím, že jmenovitě pan M. sice uvedl, že se domlouval s panem L. (t. j. jednatelem společnosti Incontexs Stavby), nicméně ze sdělení obviněného je zřejmé, že pakliže pan K., zaměstnanec společnosti POZEMSTAV Prostějov, potřeboval určitý počet lidí, kontaktoval tento obviněného, který následně kontaktoval pana L. Stejně tak to byl právě obviněný, kdo toliko zanechal formulář pro evidenci docházky jmenovaných cizinců na předmětném staveništi, na základě níž pak teprve fakturoval panu K., s nímž měl rovněž uzavřenou smlouvu o dílo. Nutno podotknout, že samotný obviněný pak dle údajů České správy sociálního zabezpečení nemá přihlášeny (vyjma jednatele obviněného) žádné zaměstnance, sám v řízení přiznal, že na předmětném staveništi nebyval přítomen, přičemž stejně tak nelze uvažovat o fyzické přítomnosti zástupce společnosti Incontexs Stavby na staveništi v době výkonu práce jmenovanými cizinci, když se o tomto jmenování cizinci nikterak nezminili, naopak tito sdělili, že jim práci přiděloval stavbyvedoucí společnosti POZEMSTAV Prostějov a. s. a pro tento subjekt pracovali. Dle odvolacího orgánu nelze tedy než konstatovat, že obviněný fakticky vyhledal zaměstnání ve výroku I. napadeného rozhodnutí jmenovaným cizincům, kdy k tomuto neměl povolení k příslušné formě zprostředkování zaměstnání, přičemž uzavřenými obchodními smlouvami toliko toto své faktické jednání zastíral.“* Následuje korekce odůvodnění rozhodnutí orgánu prvního stupně, pasáž o společenské škodlivosti daného jednání a o tom, že se v tomto řízení řešilo jednání žalobce a nikoli jiných subjektů.

11. K citované pasáži zdejší soud uvádí, že tato zcela zřejmě obsahuje poznatky o v řízení zjištěných skutečnostech. Které z těchto skutečností však byly podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí nelze s jistotou určit, neboť v odůvodnění schází jakákoli vazba řečených skutečností na úvahy žalovaného. Rovněž schází úvahy o hodnocení řečených skutečností ve vztahu k právní úpravě a pak také samotné úvahy při výkladu právních předpisů. Není uvedeno, co se rozumí zprostředkováním zaměstnání, zejména, jestli musí jít o činnost bezprostřední (jak soudí Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 7. 2003, č. j. 5 A 156/2001-30) a adresnou (jak by se dalo usuzovat z textu ustanovení § 14 odst. 1 písm. a) ZoZ) a jak se měl žalobce této dopustit, když dle popsanych zjištění jednal toliko s jednatelem Incotexs a nikoli s cizinci. Rovněž není zřejmé, jak správní orgány došly k tomu, že řešení cizinci byli osobami, které se o práci uchází a nikoli zaměstnanci spol. Incotexs či OSVČ. Dále pak není zřejmé, jak skutečnost, že práci cizincům zadával stavbyvedoucí spol. POZEMSTAV Prostějov a. s., vypovídá o spáchání přestupku žalobcem, když zadávání práce těm podléjícím se na stavbě přísluší stavbyvedoucímu již z podstaty jeho pracovní pozice, což má soud za notorietu. Obdobné lze uvést k evidenci docházky jmenovaných cizinců na předmětném staveništi nebo skutečnosti, že žalobce nemá, s výjimkou jednatele, žádné zaměstnance. Lze uzavřít, že žalovaný v napadeném rozhodnutí toliko uvedl jím zjištěné skutečnosti a následně konstatoval, že žalobce spáchal přestupek, aniž by uvedl důvody, na základě kterých k tomuto závěru dospěl. S odkazem na výše citované z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 4. 2016, č. j. 11 A 106/2013 – 31, tak zdejší soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné stran závěru, že žalobce spáchal jemu vyčítaný přestupek.
12. Totéž lze říci i o prvostupňovém rozhodnutí, kde bezprostředně po shrnutí provedených důkazů a skutečností z nich vyplývajících je pokračováno slovy: „*Lze tak uzavřít, že obviněný zprostředkoval zaměstnání*“, aniž by bylo uvedeno, na základě jakých úvah je tento závěr činěn. Ačkoli tedy rozhodnutí správních orgánů tvoří jeden celek, za situace, kdy ani ve svém souhrnu neobsahují důvody rozhodnutí, nelze než dojít k závěru o nepřezkoumatelnosti.
13. Stran druhé žalobcovy námitky, nedostatečného zkoumání jaký vztah měli cizinci se společností Incotexs, krajský soud ze správního spisu (konkrétně ze záznamů sepsanými s řešenými cizinci) zjistil, že Y. K. nepředložil na místě pracovní smlouvu, ani dohodu o provedení práce či o pracovní činnosti a uvedl, že mu přiděluje práci zaměstnanec POZEMSTAV Prostějov a. s. Vyplácen je v hotovosti od O. Rovněž R. S. nepředložil na místě pracovní smlouvu, ani dohodu o provedení práce či o pracovní činnosti. Vyplácen je rovněž v hotovosti od O. V. M. rovněž nepředložil žádný doklad. Uvedl ale, že se domlouval s p. L. pro Incotexs. Peníze dostal od p. L. Další zjišťování stran toho, zda byli jmenovaní cizinci zaměstnanci Incotexs či jiného subjektu nebyla správními orgány provedena, a to ani v rozsahu předtištěných otázek v „*Záznamu s povinnou osobou*“. Právě uvedená zjištění stran osob, které vyplácely jmenovaným cizincům mzdu, pak byla ve správních rozhodnutích zamlčena.
14. Jak plyne z citované pasáže napadeného rozhodnutí výše, žalovaný se otázkou, zda byli řešení cizinci zaměstnanci Incotexs stavby, vůbec nezabýval (resp. pokud se touto otázkou zabýval, nepromítlo se to nijak do napadeného rozhodnutí). Rovněž lze uvést, že se touto otázkou nezabýval ani orgán prvního stupně. Zodpovězení dané otázky je přitom pro zákonnost napadeného rozhodnutí nezbytné, neboť pokud by jmenovaní cizinci byli zaměstnanci spol. Incotexs, nemohl by jim žalobce tím, že uzavře se spol. Incotexs smlouvu (nazvanou o dílo, ačkoli šlo zřejmě spíše o smlouvu o poskytování služeb), zprostředkovat zaměstnání, neboť by tím pouze zajistil zakázku pro jejich zaměstnavatele. Žalobcová druhá námitka je tedy důvodná.
15. S ohledem na výše uvedené pak soud uzavírá, že žalovaný dílem zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů a dílem nedostatečně zjistil skutkový stav. Pro

[Zadejte text.]

řečené vady soud bez jednání zruší rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. *[z]ruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.* Soud tak tedy ve shodě s těmito ustanovením výrokem I. učinil.

Náklady řízení

16. Vzhledem k tomu, že v řízení byl procesně úspěšný žalobce, vzniklo mu v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud žalovaného zavázal. Náklady řízení žalobce představují zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč, náklady právního zastoupení advokátem skládající se z 6 200 Kč za dva úkony právní služby (příprava a převzetí věci a sepsání žaloby, podle § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „a. t.“), kdy hodnota odměny advokáta je 3 100 Kč / úkon (podle ustanovení § 7 bod 5 a § 9 odst. 4 písm. d) a. t.) a paušální náhrady hotových výdajů advokáta v celkové výši 600 Kč (podle § 13 odst. 4 a. t.) tedy celkem 6 800 Kč. Jelikož je pak zástupce žalobce plátcem DPH, jak soud ověřil ze systému ARES, náleží žalobci rovněž náhrada DPH z výše uvedených částek (s výjimkou soudního poplatku) ve výši 1 428 Kč. Celková částka nákladů řízení tedy činí 11 228 Kč.
17. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobci prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jeho práv. Soud proto žalovaného k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 28. července 2021

Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu